

ת"פ 6064/12/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד א צ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6064-12-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' צ(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

א צ (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אורית מנצ'יקובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז נגה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

אישום שלישי:

ג. **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים והתגוררו יחד עם שתי בנותיהם. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.11.14 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בסופו אמר הנאשם למתלוננת "אל תגידי לי כלום, באתי מוכן להרוג". מיד לאחר מכן החל הנאשם להכות את המתלוננת במכות אגרופ בפניה ובראשה וחנק אותה באמצעות ידיו. בהמשך, משך הנאשם בשערותיה של המתלוננת, השליך אותה על הרצפה ודרך עליה. לאחר מכן משך הנאשם בשערות המתלוננת והרימה חזרה לרצפה. בעקבות צעקותיה של המתלוננת ניגש הנאשם לסגור את חלונות הבית. בנסיבות המתוארות נטלה המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה ורצתה לצאת מהבית, בתגובה תפס הנאשם את מכשיר הטלפון והשליכו לרצפה. המתלוננת ניסתה לצאת מהבית, ובתגובה משך אותה הנאשם לאחד החדרים, השליך אותה על רדיאטור שהיה בחדר והכה אותה מכות אגרופ בפניה ובראשה. המתלוננת נפלה לרצפה כשהיא בוכה והנאשם איים עליה באומרו "היום האחרון שלך". בהמשך נמלטה המתלוננת מהבית, ניגשה לילדים שהיו

ברחוב וביקשה מהם להתקשר למשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות במצח ובגשר האף, נפיחות בצוואר, שפשופים ושריטות בקדמת הצוואר ורגישות בצלעות. על פי המתואר באישום השלישי (האישום השני נמחק), במהלך חודש יוני 2013, כאשר היתה המתלוננת בהריון, קילל אותה הנאשם והכה בראשה. בהמשך לכך, נמלטה המתלוננת מהבית ושהתה מחוץ לבית כל הלילה.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי תגביל עצמה ל- 24 חודשי מאסר ועונשים נלווים ואילו הסנגור יהיה חופשי בטיעוניו.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 3.6.15, הנאשם כבן 37, עלה לארץ בשנת 1999, בהיותו כבן 21. הנאשם היה נשוי בעבר ולו 3 ילדים מנישואיו הקודמים אשר מתגוררים עם אימם ואיתם אין לו כל קשר. לנאשם ולמתלוננת 2 ילדים משותפים אשר מתגוררים עם המתלוננת במקלט לנשים מוכות. בצעירותו לא למד הנאשם בבית הספר ואינו יודע קרוא וכתוב בשפת מוצאו. בארץ למד באולפן קריאה וכתביה חלקית בשפה העברית. עבד באורח יציב ורכש דירה משלו, הכיר את המתלוננת בטיול בארץ מוצאו והשניים נישאו בשנת 2008. הנאשם תאר את מערכת יחסיו עם המתלוננת כטובה ויציבה ושלל התנהגות פוגעת ואלימה כלפיה לאורך שנות הקשר הזוגי. תאר נסיגה שהלכה והסלימה בחודשים שקדמו למעצרו, ואופיינה במתחים, קונפליקטים וסכסוכים על רקע קנאתה כלפיו ועל רקע הגעתה של אימו להתגורר בביתם בחודשים האחרונים טרם מעצרו. בהתייחסו לעבירות שבכתב האישום שלל הנאשם אלימות כלשהי כלפי המתלוננת וטען כי פעל כהגנה עצמית. שירות המבחן התרשם מניסיון לצמצם את מידת הפגיעה במתלוננת ונקיטת גישה קורבנית. כמו כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם נותן לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים בהם חש פגיעה בגבריותו. הנאשם שלל כל צורך במעורבות טיפולית אך מסר כי מוכן לשתף פעולה במידת הצורך. ממידע שנמסר מעו"ס במקלט בו שוהה המתלוננת עם ילדיהם, עולה כי המתלוננת חוששת מהנאשם אולם מעוניינת כי ישוחרר כדי להסיר ממנה את הלחץ. שירות המבחן העריך כי נוכח העדר מערכות תמיכה ונוכח הסטטוס המורכב של המתלוננת בארץ מועצמת התלות שלה בנאשם דבר העלול למנוע ממנה להגיש תלונה נוספת במקרה של אלימות חוזרת בעתיד. שירות המבחן מעריך כי קיימת רמת מסוכנות משמעותית במצבו של הנאשם להישנות עבירות אלימות כלפי המתלוננת בעתיד. לאור הדברים האלו כמו גם היעדר מוטיבציה, בשלות והתאמה לטיפול ושינוי לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריך כי ענישה של מאסר בפועל תוכל לצמצם את הסיכון.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מאור לונדנר ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1978, לחובתו הרשעה בעבירת פציעה בגינה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 9 חודשים. הערכים המוגנים שנפגעו הינם שמירה על שלמות גופו של אדם ושמירה על שלווה נפשו. הנאשם הילך על המתלוננת אימים, הפליא במכותיו וגרם לה לחבלות של ממש. באישום השני הכה הנאשם את המתלוננת כאשר היתה בהריון. בשני האישומים נאלצה המתלוננת להימלט מהבית. מתחם העונש בגין עבירת אלימות יחידה נע ממספר חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר, לכך יש להוסיף את עבירות האיומים. המתלוננת עדיין שוהה במקלט

לנשים מוכות יחד עם ילדיה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ואף מצביע על העדר מוטיבציה, ועל העדר יכולת להפחית ממסוכנותו. על כן עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר של 24 חודשי מאסר הכוללים את הפעלת המאסר על תנאי לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ארז נגה, הנאשם בן 37, עלה לארץ בגיל 21, נמצא במעצר כבר 7 חודשים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך את עדות המתלוננת. מדובר באירוע ספונטני שאירע תוך כדי ויכוח שיצא מכלל שליטה. הרקע לויכוח היה מעבר אימו של הנאשם להתגורר בביתו בשל מחלה ממנה היא סובלת כאשר הנאשם הוא היחיד שמטפל בה. הנאשם נאלץ מצד אחד לרצות את המתלוננת ומצד שני לסעוד את אימו והמצב היה מורכב. הנאשם מוכן ללכת לטיפול והוא אף אמר זאת בשירות המבחן. העובדה שהמתלוננת עדיין נמצאת במרכז לנשים מוכות היא בחירה שלה, המתלוננת יכולה היתה לשוב לביתה. אשר על כן, נוכח העובדה שישנו רצון מצד הנאשם לשינוי עתור ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת המעצר וכן בתקופת המאסר על תנאי.

דין

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

8. כתב האישום מתאר שני אירועים, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. **הערך החברתי** שנפגע בעבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו של אדם.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן באירוע המתואר באישום הראשון הינה ברף בינוני עד גבוה, באשר במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת אמר הנאשם למתלוננת "**אל תגידי לי כלום, באתי מוכן להרוג**". מיד לאחר מכן החל הנאשם להכות את המתלוננת במכות אגרופ בפניה ובראשה, וחנק אותה באמצעות ידיו. בהמשך, משך בשערותיה של המתלוננת, הטיח אותה על הרצפה ודרך עליה. כמו כן, משך הנאשם בשערות המתלוננת והרימה חזרה. כשביקשה המתלוננת לצאת מהבית ונטלה את מכשיר הטלפון הנייד שלה תפס הנאשם את מכשיר הטלפון והשליכו לרצפה. כשניסתה המתלוננת לצאת מהבית, משך אותה הנאשם לאחד החדרים והשליך אותה על רדיאטור שהיה בחדר, הכה אותה מכות אגרופ בפניה ובראשה. המתלוננת נפלה לרצפה כשהיא בוכה והנאשם איים עליה באומרו "היום האחרון שלך". כתוצאה ממעשיו של הנאשם

נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות במצח ובגשר האף, נפיחות בצוואר, שפשופים ושריטות בקדמת הצוואר ורגישות בצלעות. **מידת הפגיעה בערך המוגן** באשר לאירוע המתואר באישום השלישי הינו ברף בינוני, כאשר במהלך חודש יוני 2013, כאשר היתה המתלוננת בהריון, **גידף אותה הנאשם והכה בראשה**. המתלוננת נמלטה מהבית ושהתה מחוץ לבית כל הלילה.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4140/10 ג' ח' נ' **מדינת ישראל** (6.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע במספר עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם תקף ואיים על בת זוגו במספר הזדמנויות. בשניים מן המקרים היא נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים. שירות המבחן המליץ על אפיק שיקומי - טיפולי, המתלוננת ביקשה שלא למצות עימו את הדין. נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים. הנאשם, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה. נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (19.11.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הלם במתלוננת וגרם לשבר בצלעותיה וגרם נזק לרכוש. תחילה נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות. בערעור המדינה שהגיש לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו ל- 8 חודשי מאסר.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 22007-03-14 **זלאן נ' מדינת ישראל** (20.5.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. מעשיו של הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול, לנאשם קשיי שפה, המתלוננת העידה בפני ביהמ"ש כי כאשר הנאשם אינו שותה הוא אינו אלים, לנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות. נדון ל-18 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי. סה"כ נידון לשנתיים מאסר.

ה. בת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד, וכן שתי עבירות איומים. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, רעייתו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים. כמו כן, שבר בשמים ואיים עליה כי ייקח לה את הילדים ויעזוב את הבית, ואף איים לרצוח אותה ואת אמה. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ו. בת"פ (כ"ס) 23034-05-11 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.10.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של איומים, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם משך בשערה של המתלוננת, זרק לעברה טלפון, איים עליה והפר צו האוסר עליו להיכנס לביתו. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (י-ם) 31463-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.5.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה, הסגת גבול ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נכנס לבית גרושתו ללא

רשותה ופגש בה ובבן זוגה בחדר השינה, החל להכות את בן הזוג וכשניסתה למנוע זאת המתלוננת סטר לה. כתוצאה מכך נחבל בן הזוג. כמו כן צירף תיק בו סטר לבתו וכופף את ידה. הנאשם ללא עבר פלילי, הועסק במשטרה. על הנאשם הוטלו 220 שעות של"צ, ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (פ"ת) 31147-07-10 **מדינת ישראל נ' תשובה** (27.3.12), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות וחבלה חמורה, הנאשם תקף את המתלוננת כשאחז בראשה וחבל בה ועיקם את ידה השמאלית, המתלוננת נפלה לרצפה וידה נשברה. הנאשם ללא עבר פלילי, עבר תהליך טיפול משמעותי, בית המשפט התרשם כי לא היתה כוונה לגרום לנזק שנגרם, אימץ את המלצת שירות המבחן וגזר של"צ בהיקף של 180 שעות ועונשים נלווים.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; באישום הראשון נהג הנאשם כלפי המתלוננת באלומות חמורה, הכה אותה במכות אגרוף בפניה ובראשה, ניסה לחנוק אותה באמצעות ידיו, משך בשערותיה, השליך אותה על הרצפה ודרך עליה, משך אותה והטיח אותה על רדיאטור. באישום השלישי הכה בראשה בהיותה בהריון. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נאלצה המתלוננת להימלט מהבית. התנהגות הנאשם היתה עלולה להוביל לגרימת נזק פיזי חמור למתלוננת.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; באישום הראשון, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות במצח ובגשר האף, נפיחות בצוואר, שפשופים ושריטות בקדמת הצוואר ורגישות בצלעות.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; לגרסתו של הנאשם מעשיו בוצעו על רקע חילוקי דעות שהיו לו עם המתלוננת כשברקע מעבר אמו החולה לביתם.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לאישום הראשון הינו החל משלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר. מתחם העונש ההולם באשר לאירוע המתואר באישום השלישי הינו החל מצו של"צ ועד ל- 8 חודשי מאסר.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אינו חיובי ואינו מצביע על סיכויי שיקום.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו**; הנאשם יליד 1978, אב לחמישה ילדים וסועד את אימו החולה. אין ספק כי עונש מאסר יפגע בו ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך את עדותה של המתלוננת. ברם, בפני שירות המבחן צמצם הנאשם ממעשיו וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם הרשעה קודמת אחת בגין עבירת פציעה אשר בוצעה בשנת 2009. בגין עבירה זו ריצה הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, כמו כן תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי של תשעה חודשים ושל שישה חודשים מתיק אחד.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעובדה כי הנאשם כבר ריצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירת אלימות וכן כי את העבירות בתיק זה ביצע כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי. הרתעת היחיד בתיק זה מקבלת משנה חשיבות לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו קיימת רמת סיכון משמעותית במצבו של הנאשם להישנות עבירות אלימות כלפי המתלוננת בעתיד.

18. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור תקופה ארוכה.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד הפעלת המאסרים על תנאי ועונשים נלווים. בנוגע למאסר על תנאי של תשעה חודשים הרי שיש להפעילו במצטבר לעונש שמוטל בגין תיק זה, וזאת בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין. בנוגע למאסר על תנאי של שישה חודשים שהינו מאותו תיק שבו קיים התנאי הארוך, הרי שיש להפעילו בחופף, כפי שאף הסכימה המאשימה, וכמקובל במקרים אלה.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **8 חודשי מאסר בפועל** שמנינם מיום מעצרו, 27.11.14.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים מת"פ 15953-06-09 **מדינת ישראל נ' אמנקוט** (5.9.12). במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה.

ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 15953-06-09 **מדינת ישראל נ' אמנקוט** (5.9.12). בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ יריצה הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל שמנינם מיום מעצרו.

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת אלימות פיזית מסוג פשע.

ה. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או עבירת איומים.

ו. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.16 ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.

